

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van xxx tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende het uniek loket voor de mobiliteitshulpmiddelen in Brussel
Definitieve goedkeuring – na advies Raad van State

Bijlagen:

- het goed te keuren ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van xxx tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende het uniek loket voor de mobiliteitshulpmiddelen in Brussel;
- de memorie van toelichting bij het instemmingsdecreet;
- het samenwerkingsakkoord van xxx tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende het uniek loket voor de mobiliteitshulpmiddelen in Brussel;
- het advies van de Strategische Adviesraad Welzijn, Gezondheid en Gezin dd. 22 november 2018;
- het advies 64.380/VR van de Raad van State dd. 9 november 2018.

1. INHOUDELIJK

A. Situering

Op 21 september 2018 heeft de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van xxx tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende het uniek loket voor de mobiliteitshulpmiddelen in Brussel principieel goedgekeurd en de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en voor het gezondheidsbeleid, gelast over voornoemd voorontwerp het advies in te winnen bij de Raad van State (VR 2018 2109 DOC.1044/1BIS).

Met de zesde staatshervorming werden heel wat bevoegdheden van het federale beleidsniveau overgeheveld naar de Gewesten en de Gemeenschappen. Dit heeft ertoe geleid dat bestaande regelgeving herschreven werd of dat nieuwe regelgeving werd uitgewerkt. Om te vermijden dat hierdoor in het tweetalig gebied Brussel – Hoofdstad de rechtszekerheid in het gedrang komt of dat ongewenste effecten gegenereerd worden sluiten de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie een samenwerkingsakkoord af over de installatie van een uniek loket voor mobiliteitshulpmiddelen in Brussel.

Voor de uitoefening van de bevoegdheid inzake de mobiliteitshulpmiddelen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad werd met de zesde staatshervorming immers een specifieke samenwerkingsbepaling

ingeschreven in artikel 63, derde en vierde lid van de Bijzondere Wet met betrekking tot de Brusselse Instellingen. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie sluiten in elk geval een samenwerkingsakkoord voor het instellen van één loket voor de gehandicapten wat betreft het beheer van de mobiliteitshulpmiddelen bedoeld in artikel 5, § 1, II, 4°, van de bijzondere wet en de andere hulpmiddelen van dezelfde aard op het grondgebied van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.”

Via deze bepaling beoogde de bijzondere wetgever te bewerkstelligen dat er op het Brussels grondgebied één loket wordt ingesteld waar de zorgbehoevende het geheel van zijn mobiliteitshulpmiddelen (zowel de in oorsprong federale als de gemeenschapshulpmiddelen) kan verkrijgen. Daartoe dient in beginsel dus een samenwerkingsakkoord afgesloten te worden tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Onder één loket dient te worden verstaan “een hulpsysteem waarbij de gehandicapte het geheel van de mobiliteitshulpmiddelen waarvan hij of zij kan genieten, kan verkrijgen door zich tot één enkele dienst te richten”.¹

Essentieel hierbij is dat de zorgbehoevende zich tot één loket kan wenden, zowel om zijn in oorsprong federale mobiliteitshulpmiddelen, als zijn in oorsprong gemeenschapshulpmiddelen te ontvangen.

Opdat een Brusselaar aan de hand van één enkele aanvraag alle mobiliteitshulpmiddelen zou kunnen bekomen waarop hij aanspraak kan maken, verplicht de bijzondere wet de verschillende bevoegde bestuursniveaus om een uniek loket² voor de toekenning van deze middelen op te richten. Elke inwoner van Brussel moet zich dus slechts wenden tot één loket. De basisprincipes die hierbij in dat samenwerkingsakkoord gehanteerd worden, zijn:

- het verzekeren van de continuïteit in de dienstverlening;
- het garanderen van de keuzevrijheid voor de inwoner van het tweetalig gebied Brussel – Hoofdstad;
- het garanderen van de rechtszekerheid.

We hebben hierbij moeten rekening houden met een fasering in het creëren van een uniek loket gezien de Cocof nog zal instaan voor aanvullende tegemoetkomingen in Brussel. De regeling in het samenwerkingsakkoord in een eerste fase, kan worden samengevat in onderstaande tabel

	Huidige handicapspecifieke MHM	Overgedragen RIZIV-MHM
Verzekerd in VSB, erkenning VAPH	VSB	VSB of GGC
Verzekerd in VSB, erkenning Phare (Cocof)	Cocof	VSB of GGC
Niet verzekerd in VSB, erkenning VAPH	Max vijf jaar in VSB	GGC
Niet verzekerd in VSB, erkenning Phare (Cocof)	Cocof	GGC

Om te vermijden dat er onterechte dubbele aanvragen zouden ontstaan, zullen er manuele cumulcontroles gebeuren.

¹ Parl.St. Senaat 2012-13, 2232/1, 7.

² Het uniek loket wordt in de voorbereidende werkzaamheden van de zesde staatshervorming gedefinieerd als “een hulpsysteem waarbij de gehandicapte persoon het geheel van de mobiliteitshulpmiddelen waarvan hij of zij kan genieten kan verkrijgen door zich tot één enkele dienst te richten”.

Een dossier kan enkel digitaal bij de zorgkas worden ingediend.

De zorgkas kan dan manueel checken of er niet een eerdere aanvraag is gebeurd bij de GGC. Maar de praktische modaliteiten moeten nog verder worden uitgewerkt in overleg tussen de bevoegde overheden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en de betrokken uitvoeringsorganisaties waaronder de zorgkassen.

Om moeilijke casussen te kunnen bespreken, is er ook een overlegforum op administratief vlak opgericht in het SA mobiliteitshulpmiddelen.

Voor de artikelsgewijze bespreking verwijst ik naar de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord (zie bijlage).

B. Advies SAR WGG

Op 22 november 2018 bracht de SAR WGG een spoedadvies uit. In het advies vraagt de SAR WGG ten eerste om goed te communiceren over deze nieuwe werkwijze naar zowel het werkveld (met de doorverwijzers) als de gebruikers. Ten tweede vraagt de SAR WGG ook verder te streven naar een zo eenduidig mogelijke procedure in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ten derde vindt de SAR WGG het noodzakelijk dat er - samen met de andere overheden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - blijvend inspanningen geleverd worden om de toegang tot de dienstverlening in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest te verbeteren, bijvoorbeeld in de richting van één uniek loket voor alle inwoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Tot slot maakt de SAR WGG ook een opmerking over de overgangsregeling in artikel 9. De SAR WGG stelt voor om de maximumduur van de overgangstermijn in artikel 9 te verhogen van drie jaar naar vijf jaar.

Het samenwerkingsakkoord werd aangepast op dit punt.

C. Advies Raad van State

- Principe van uniek loket

De Raad van State, afdeling Wetgeving bracht advies uit op 9 november 2018 met kenmerk 64.380/VR (zie bijlage bij deze nota). Hieronder wordt aangegeven welk gevolg aan de opmerkingen van de Raad van State werd gegeven.

De Raad van State, afdeling Wetgeving leverde haar advies 64.380/VR af op 9 november 2018. De Raad van State merkt op dat uit artikel 6 van het samenwerkingsakkoord lijkt te volgen dat de inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die zich wendt tot het loket van de GGC, zelfs al is hij verzekerd bij de VSB, daardoor zijn aanspraken verliest op een (eventueel hogere) tegemoetkoming via de VSB. Omgekeerd lijkt, volgens de Raad van State, een inwoner van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad die is verzekerd bij de VSB, door zijn aanvraag in te dienen bij een zorgkas, zijn aanspraken te verliezen op (een eventueel hogere) tegemoetkoming in de GGC-regeling (randnummer 4.3.2). Overeenkomstig het principe van de keuzevrijheid, kan de betrokkene echter de keuze maken voor het loket dat voor hem of haar de meest voordelige tegemoetkomingen voorziet. In die zin is de regeling conform aan artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989.

De vraag van de Raad van State is ook om te voorzien dat de zorgkas en de Phare ook de basistegemoetkoming van de GGC zou moeten toekennen Dit is bij de zorgkas reeds het geval. Voor de Phare is dit niet het geval omdat in de overgangsperiode de GGC het uniek loket is voor de Franse Gemeenschap. Na de overgangsperiode zullen deze personen via het GGC-loket een beroep kunnen doen op de aanvullende tegemoetkoming van de Franse Gemeenschapscommissie (Phare) die op dat moment geïntegreerd zal zijn in de basistegemoetkoming van de GGC. Om die reden vereist het samenwerkingsakkoord op dat vlak geen aanpassing.

- Datum van het samenwerkingsakkoord

De Raad van State merkt op dat in het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp van decreet de datum van het samenwerkingsakkoord moet worden vermeld (randnummer 5). Dit zal aangepast worden wanneer de datum gekend is.

- Inwerkingtreding

De Raad van State merkt aan dat in artikel 3 van het voorontwerp van decreet, net als in het samenwerkingsakkoord zelf, geen specifieke datum van inwerkingtreding voorziet (randnummer 6). Het is nochtans de bedoeling om het samenwerkingsakkoord op 1 januari 2019 in werking te laten treden.

Het samenwerkingsakkoord kan enkel op 1 januari 2019 in werking treden als alle partijen tegen dan met het akkoord hebben ingestemd, dat de instemmingsnormen in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt en dat ze in werking zijn getreden. Om die reden is in artikel 3 van het voorontwerp van decreet en in artikel 14 van het samenwerkingsakkoord toegevoegd dat het samenwerkingsakkoord uitwerking zal hebben met ingang van 1 januari 2019. Als het samenwerkingsakkoord na 1 januari 2019 pas in werking treedt, dan zal het een retroactieve werking hebben tot en met 1 januari 2019. De retroactieve werking is in dit geval toegestaan aangezien zij een wettig doel nastreeft en er een redelijk evenredigheidsverband is tussen dat doel en het middel van de retroactiviteit.

- Aanvullende tegemoetkomingen

De Raad van State merkt op dat uit de antwoorden van de gemachtigde het volgende blijkt: wanneer de GGC er niet in slaagt om een regeling aan te nemen met betrekking tot de aanvullende tegemoetkomingen binnen de drie jaar na de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord, zullen de personen die op dit ogenblik zijn erkend door het VAPH en vanaf 1 januari 2019 de aanvullende tegemoetkomingen kunnen ontvangen via de VSB, geen beroep meer kunnen doen op de VSB, als ze niet verzekerd zijn via VSB. De Raad van State stelt dat dit inhoudt in de betrokken personen hetzij hun aanspraak op deze aanvullende tegemoetkoming verliezen, wat op gespannen voet zou kunnen staan met artikel 23 van de Grondwet, hetzij verplicht zijn een beroep te doen op de regeling van de Franse Gemeenschapscommissie (randnummer 7).

Als vermeld in het eerste punt onder bevoegdheid kan de betrokkene, overeenkomstig het principe van de keuzevrijheid, de keuze maken voor het loket dat voor hem of haar de meest voordelige tegemoetkomingen voorziet. Het uitgangspunt is dat na deze overgangperiode, die verlengd werd van drie jaar naar vijf jaar, via het GGC-loket een beroep zal kunnen gedaan worden op de aanvullende tegemoetkoming van de Franse Gemeenschapscommissie (Phare) die op dat moment geïntegreerd zal zijn in de basistegemoetkoming van de GGC.

- Artikel 11 tot en met 13

1. De Raad van State merkt op dat artikel 11 tot en met 13 geen overgangsbepalingen zijn. Om die reden zijn die bepalingen onder een nieuw hoofdstuk geplaatst (randnummer 8).

2. De Raad van State merkt verder op dat voor zover het protocolakkoord, vermeld in artikel 13, slechts de praktische uitwerking zal regelen en geen essentiële elementen van de regeling zal bevatten, artikel 13 aanvaardbaar is. Toch beveelt hij aan om de term “protocolakkoord” te vervangen door “uitvoerend samenwerkingsakkoord” (randnummer 9.1 tot en met 9.2.2). Artikel 13 is aangepast conform het advies.

C. Overige aanpassingen

Er zijn geen wijzigingen aangebracht aan het voorontwerp van decreet en het samenwerkingsakkoord buiten het advies van de SAR WGG en de Raad van State om.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Gezien het beperkte aantal aanvragen, kan de budgettaire impact van de installatie van een uniek loket opgevangen worden binnen de huidige budgetten.

De Inspectie van Financiën gaf een gunstig advies op 13 september 2018. Het begrotingsakkoord is niet vereist.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Geen weerslag.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Geen weerslag.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Voor een samenwerkingsakkoord is geen wetgevingstechnisch en taalkundig advies vereist.

Er is geen RIA vereist.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan bovengenoemd ontwerp van samenwerkingsakkoord;
- 2° de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en voor het gezondheidsbeleid, te gelasten voornoemd ontwerp van samenwerkingsakkoord, in naam van de Vlaamse Gemeenschap, te ondertekenen;
- 3° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende het uniek loket voor de mobiliteitshulpmiddelen in Brussel en aan de bijbehorende memorie van toelichting;
- 4° de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen en voor het gezondheidsbeleid, te gelasten om het ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting in naam van de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin